Eesti riigivõimu kõrgeima kandjana Eesti rahvas rahvahääletusel 23., 24. ja 25. veebruaril 1936. aastal otsustas:

1) anda Riigivanemale volituse kokku kutsuda Rahvuskogu, kelle ülesandeks on vastu võtta vajalikud parandused maksvas Eesti Vabariigi Põhiseaduses või vajaduse korral töötada välja ja vastu võtta uus Põhiseadus;

2) et Põhiseaduse parandamisel või uue Põhiseaduse väljatöötamisel tuleb Rahvuskogul võtta juhtnööriks, et Eesti jääb rahvavalitsuslikul alusel valitsetavaks Vabariigiks, kus kõrgeim võim on rahva käes, ja et Eesti riiki juhib valitav riigipea tema poolt ametisse kutsutava valitsuse ning kahekojalise rahvaesinduse tasakaalustatud koostööl;

3) volitada Rahvuskogu vastu võtma Põhiseaduse elluviimiseks vajalikke seadusi;

4) Rahvuskogu koosseisu ja tegevuse kohta määrata järgmist:

Rahvuskogu on kahekojaline;

Rahvuskogu esimesel kojal on 80 liiget, kes valitakse rahva poolt üldisel, ühetaolisel, otsesel ja salajasel hääletamisel isikuvalimise põhimõtte alusel Riigivanema poolt antavas sellekohases valimisseaduses ettenähtud korras;

Rahvuskogu teisel kojal on 40 liiget; teine koda koosneb kohtute, omavalitsuste, majanduslike ja kutsete omavalitsuste, vähemusrahvuste kultuuromavalitsuste, Tartu ülikooli, kaitseliidu ja kirikute esindajaist Riigivanema poolt määratavail aluseil ja Põhiseaduse väljatöötamiseks vajalike teadmistega ja kogemustega isikute hulgast Riigivanema poolt määratavast kümnest liikmest;

Rahvuskogu esimene ja teine koda töötavad eraldi; kui lahkuminekute puhul Rahvuskogu kodukorras määratud alustel ettevõetavad kooskõlastamiskatsed jäävad tagajärjetuiks, moodustavad nad Rahvuskogu üldkoosoleku, kus küsimus otsustatakse häälteenamusega;

Rahvuskogu peab lõpetama temale pandud ülesanded kuue kuu jooksul, arvates tema kokkuastumisest;

Rahvuskogu liikmed ei saa palka, kuid neile tasutakse istungitest osavõtmise kulud.

Nagu juba varemalt teada, oli valitsus võtnud kategooriliselt eitava seisukoha 1933. aasta põhiseaduse elluviimise vastu, kuna ta leidis selle olevat väga puuduliku ja võimaldavat liigselt võimu riigivane-

Eesti kroonika 1936, lk. 24